

studerende på den her nye ordning selv må betale de bøger og lignende, der ikke har karakter af specialpædagogisk støtte.

Når vi har nævnt satspuljen, så er det jo, fordi vi gerne vil sikre regeringen, at den kan have en nødvendig økonomisk buffer, hvis den synes, det er svært at vurdere økonomien. For det er klart, at det er svært at vurdere økonomien i sådan et forslag her. Det er svært at vurdere, om flere handicappede vil have mod på at gå i gang med en uddannelse, nu, hvor de ikke skal gennem en kommunal sagsbehandling, eller om vi har hele gruppen i vores revalideringssystem, og hvor mange der så i givet fald vil gå den anden vej.

Derfor tror jeg, at det vil være meget hensigtsmæssigt, hvis man havde en lovgivning, som man fulgte meget tæt, og som man var villig til at tage op til revision ret hurtigt, hvis man fandt, at forholdene ændrede sig.

Jeg synes, det ville klæde både regeringen og regeringspartierne at se det her som et ægte fritvalgsforslag og få sat det lovarbejde i gang og også være villig til at forpligte sig på det. Det ville være klædeligt for os alle sammen i lyset af, at det er handicapår.

Derfor er jeg lidt ærgerlig over den her afværge-manøvre om, at man godt kan støtte intentionen, men at der er nogle problemer, som skal afklares. Det er sådan set lige præcis det, som vi har set i øjnene, at der er problemer, som skal afklares. Det er derfor, beslutningsforslaget ene og alene går ud på at fastsætte målet og så bare i al mindelighed bede regeringen gennemføre det lovforberedende arbejde, der er nødvendigt, for at vi kan få et egentligt lovforslag i samlingen 2003-04.

Kl. 14.30

Jeg vil gerne sige mange tak for de meget positive toner, der har lydt i forhold til målsætningen, og jeg håber, at vi under udvalgsbehandlingen kan gøre det lysende klart, at det her er et forslag, som vil tjene os alle sammen, så vi vedtager det med et meget stort flertal, sådan at vi kan få gjort op med den forskelsbehandling, der finder sted i dag.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslagene overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Jeg foreslår, at forslagene til folketingsbeslutning henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 128: Forslag til lov om Kunstrådet.

Af kulturministeren (Brian Mikkelsen).
(Fremsat 15/1 2003).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jytte Andersen (S):

Dansk kunst- og kulturliv hviler på mangfoldighed, hviler på, at det nyskabende, det provokerende, det sublime, det spektakulære udvikles og bæres frem af hundredvis af kunstnere, fordi de ikke kan lade være, fordi de uafhængigt af politikere, embedsmænd og -kvinder, systemer og vante forestillinger ikke kan lade være med at give lige netop deres bidrag til vores fælles udvikling.

Vi andre elsker dem for det, selv om det ikke er alt, vi selv kan tage til os. Sådan har det været i mange, mange år, udviklende, ustyrbart, men hvor fremsynede kulturministre har sikret det økonomiske grundlag for udviklingen.

Det er en kulturverden, der hviler på mangfoldighed og frihed, og ved at mange aktører i organisationer og institutioner lokalt, nationalt og internationalt er udøvende, skabende og formidlende kulturbærere.

Selvfølgelig vil en sådan brogethed og pluralisme altid set ovenfra virke aldeles uoverskuelig og lettere kaotisk, men det fungerer vel egentlig ganske godt. Det synes vi i Socialdemokratiet. Måske kunne der justeres hist og her, måske kunne der spares lidt administration her og der, men med hensyn til den store systemændring er det store spørgsmål, om det var nødvendigt.

Det syntes regeringen, og det syntes kulturministeren, da han tidligt sidste år spillede ud